

Ти вже не плачеш

Володимир Гадзінський

...Ти вже не плачеш, підскубана Музо?
Не стало вже сліз... Є життя — болото...
О, скільки ж падлюк сміється в кулак,
А їх не бачить Наркомюста око.

...Слова безнадійні, а життя — проспект...
Вірш не громотворчий, а буття — проблема.
І скільки ж ще раз на слова поета
Звалиться "порядку" сліпа анатема.

...Кохання волі й соціальні шуми, —
Черепашим кроком йде вперед робочий —
Гасло економії, і якраз навколо
Шкурницьке хамство осліплює очі.

...Строфи декадентські та стиль ні до чого —
Вершки пізнання та шукання шал.
Ах, коли зміниться хоч на бельетаж
Наш китайсько-дикий культури підвал?! —
23. V. 1926 р.